

עין משפט
נר מצוה

א א מ"י מ"ז מהלכות
שנים הלכה ית קמ
עשין פנ טיחית מ' קמ
יב ב מ"י מ"ז מהל' שבת
הל' יג פמג עשין מד פא
טושיע א"ח מ' פמג פמק
ח:

יג ג ד ח' מ"א פ"א ח"א
תפלה ה"ל יג פתח פשן
ט טושי"ע ח"א מ' קנב
ו[נר]ב אלסם פקנ מ' העיר
דף [רעל]:
יד ה ו ח' מ"ב פ"ב ח"ב
תתנה עניי"א ח"א
פתח פשן קנב טושי"ע י"ד
טז קנב טפ"א ח"א
זו ז ח' מ"ג פ"ג ח"ג
תלה יג פתח פשן ט
טושי"ע ח"א מ' קנב ו[נר]ב
אלסם פקנ מ' העיר דף
[רעל]:

תורה אור השלם

1 שום תשים גליך מלך
אשר יבחר יי' אלהיך בו
מקרב אחיך תשים גליך
מלך לא תוכל לרת גליך
איש נביר אשר לא אחיך
הוא: דברים יז טו

רבינו גרשום

[illegible]

ממקום הסיד והיה לגייל
וכפס וגזית: (מיהו) ודחיה
דמהא לא תידוק דמקום
לבינה גי טפחים שלימות
דאותן טפחים א) דתני גבי
לבינות מברי גדולים טפח

בגודל אבל תנאי בטפחים
בינונים הן ומשה'ה הן וסידן
ג' טפחים: משום פשיעתא.
שיעסוק בכנין: סתרי וכו' כי

השותפין פרק ראשון בבא בתרא

אמר אבי נטיר. השם לא תרץ לנטיר קמא. **מבבל** ראינא וישראל. ואיני ודילמא מכלל לדינא דברכתא ומה דיקא הוא זה ומינן ר"י דאם אין פחות משלשה אבל גדולות יש א"כ בכדי נקט חזי לבינה שם ג' טפסוס דלא היה תרץ למחני אלא והאריח חזי לבניה ומה ואלא וממילא

בשנים ואיתא לרא
תלתין אמין בבנין וא
קאי תלתין אמהתא נ
(6) הוה קאי בלא תקד
וליעביד מה דאפשר
פרוכת אמר אביי גמי
כולוה בפרוכת אי כ
כולוה בפרוכת ממשי
או דילמא הן בלא ס
"מסתברא הן וסידור א
ליהויח לשנוניה א

פירוש עד שיספלו זה:
ועייליה ^{הפזירה} אלהם. וממיה
והא תמרחש בתי נכסיה
אין יענים בהם לא שינת קבע ולא
שינת ערלי ואין לתרץ משום דבבב
ואומר דהא חס' נפ' בתרעא דמגילה
ודף דהא: וס' דר' אחי' בתי נכסיה לא בבב
על מנח' ק' פשויות ונ"י הכס נפקא
ממנה לענין הא דקתי לעיל אין אוכלין
הבבן ואין שומים בהן ואין נכנסין בהן
בבבמה מפני החמה ובגמיה מפני
הבבמה מפני בגל מותר דהא קאמר
ההם בחר הכי רבינא ורב אדא הוו
קיימי ושיילי שעתה מרעא אלה
ויילחא דמטרע עלייהו ושיילי בני
הביישא ולא משום מטרע אלא משום
הבב"י של בגל היה והיו יכולין ליהנות
בה מפני המטרע וי"ל דלאו ממש לבבב"י
הפזירה ^{הפזירה} אלא כסמין לבבב"י
במקום שאזכורין גרילין קיין שם
ולאכול כדאמרין בע"פ ופסחים דף
דף. וס' ד"ה אדמו' ופסוקי למה לי
לדדי קלודו? בני כנישתא אורחים
לדין חובבן דלכלול ושמו וגו' בני
כנישתא והא דאמר דעל מנח' הן
שעשיין מפרש ש"י לענין קלודו יתרו
יעשו מן שמו שר"ל לנד מנח' ראש
דלמרי' ההם: **בל** דאמר מבי' ^{השסנאי} אחינא עבדא הוא. וכן הוא
דבב"י ממי חמר שמואל בפרק עשרה
יוחסין ^{דקדושין} דף ע"ב. ומכאן קשה על
הבב"י בגלל נדמיה: ^{ומשה דף מהא}
דאמר אמרו לו לאגריפס אחינו אלה
יפ"ה' ההם שאמרנו לו אחינו לפי שהיה
אחמו מישראל דא"כ כיון דבני הורדוס
היו ישראלים אחיו עבדא היה הכה
שמואל גופיה אחי אית לי עובד סוכניס
ועבד הכה על בת ישראל הולד כשר
בבבבולין ^{וינמח דף מהא}. וז"ל של
נאשאר ישראלים וקראוהו אחינו אלה
לפי שעבד אחינו ^{הוא} בבבבולין:

[illegible]

דלמא מטריד בשאר מילי ולא בלי: משום לעלווי. דלא הוה להו דוכחא לעלווי עד קייטא בסיחא. שטענדי (דשחי) בתו בנסיון הוי להם באחד הוי מחמלקין בימות הנסמים

אז גי חנו ליעות נחלות אל גיש אלל מחנני ללעיות בעיטס קן וסי.

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בֵּית רֶאשִׁיז עַמְדָּה ד' מֵאוֹת וְעֶשְׂרִי בֵּיתֵי שֵׁנִי מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים:
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְעַמְּיָכָהּ שְׁתַּלְּמִי הֵיכָל מִתּוֹכָהּ עֲלִי וְעַמְּיָכָהּ שֶׁל טֵיט
 עֲרֹכֶם עַל גִּבָּה וְיִכְוֹד הַמֶּשֶׁה עַמְּיָכָהּ הַכּוֹתֵל שֶׁלָּא יִהְיֶה לְאֶדְרִין הַלֵּךְ
 מִמֶּקְדֶּשׁ שֶׁנִּי שֶׁלָּה הֵיכָל לִי מִגֵּיז עֲלֵיכֶם לֵאמֹר יִיכָל לִי לֵעֲמֹד לְפָנַי וְאִיכָל
 כִּי כָלֵל מֵאֵל הֵנִי שְׂעִירִי דִמְתָּי עִם

עובי הטיח קא חשיב להן אז דילמא
מקום האבנים היו צפוחות לצד טיח
הסיד: וזא קטני עפשים ומחלה.
אלמא חלי טפח נמי חשיב: וזא
לאאטרופי. של זה ושל זה מאטרפין
לנפח: סקורה עפמרו. לנפין
הכשר מזוי: ג' עפשים. אלמא ג'
טפחים דקתני לגביהו ממני' גבי לבינין
דקתני זה נותן טפח ומחלה זה נותן
טפח ומחלה זה שלל סידן קאמר דלא
לביני' מחלה דעפ' עפשים: הסם
כרברכבא. וממני' בווערתא דעס
סידן לא היו אלמא ג' עפשים: מסוס
פסיעווא. דילמא מחתרתא אונס
ופשעי ולא בני אלתרמי' מסוס ללוי.

כל זמן הננין: בי קייטס כסיוואס.
 בית הכנסת היה להם לימות החורף.
 נמוך כבתלים רחבים וחלונות מועטים
 מפני הצליה ציבורית האהמה בית
 הכנסת אחר ציבור שולט בו: וזווי.
 לערך בית הכנסת החדש ומונחים
 ביד הגבאי ממי איכס לחיטם לפשיעות
 או לא: שריני ליבני. מתקדריס
 הלכניס זה על גב זה ומומונין לחמן
 כננין: דדרי הודרי. משופין ומתקנין
 הסיעי הגב קיבורי: כי בנו נמי.
 בי כנישתא חתמא לא נסחרה למעיק
 דלמלא מתמרי פדיון שבויין ומנחי
 ליה: ולא אמרן. דלא ליסחרה
 למעיק: אלא דלא חוו ביה סיוסא.
 כיוקע סיהא מומון ליפול: עייליה
 לפורייס הסס. כדי שלא ימחש
 כנניס שהחמה והגשמים מנפצין
 אותה: שפסי. מרובין: כיכי אסכיס
 עלא להודרוס. כדאמרי קאמן בשמעמן
 וד. וכמוכה היא ביסופין ס גוריון:
 אהכר

בדמיון זה שפירי ובבא בן בוטא היכי אסביה ליה
לכית המקדש והאמר רב חסדא לא ליסתור איניש בי
שתא אחריתא אי בעית אימא תיוהא הוא ביה איבעית
דלא הדרא ביה דאמר "שמואל אי אמר מלכותא
לא הדר ביה הורדוס עבדא דבית חשמונאי הוה נתן
אחיה חר"ה שמעו הווא גברא בת קלא דאמר כל עבדא
קמליהו לכולהו מרותיה ושיירה להדיא 'ינותא כי
בעי למינסבה סליקא לאיגרא (א) ורמא קלא אמרה "כל
חשמונאי קאתינא עבדא הווא דלא אישתירא מיניהו
ינא 'ינותא נפלה מאיגרא לארעא טמנה שבע שני
בא עליה איכא דאמרי לא בא עליה דאמרי לה בא
ביה ליצירה ודאמרי לה לא בא עליה האי רטמנה
נשב אמר מאן דריש 'מקרב אחיך תשים עליך מלך
הו רבנן שבקיה לבבא בן בוטא למשקל עצת מניה
אהרר

שט"ו דקרא לא משמע למעטי עבד שהוא אחיך במצות אלא עיבד
רבענן. לאו דוקא לכוונו דהא הוו בני בתירא שהיו נשיאים כשעלה
בבני הבית מזה שנה כדאמרין בפרק קמא דשבת (דף טו.א):
כדאמרין בפרק קמא דע"ו (דף טז.א):

הורדן ומנטשין עליו הורא ימחר במלאכת בהבין יותר: שמימי מרובין: אי הכי דלא ליסתור עד שב
אמריה עצה בוי. מלכא שאני דבין דאמרי ליבנניה לא הדר ביה וליכא לימוחש לפשיעויה: כא

מסורת הש"ס

(א) עירובין יג. (ב) מגילה טו.
(ג) גיל דובתא לעלווי.
(ד) גיל מלתא.
(ה) דמנצח ויהבי, רש"י.
(ו) [ערבין יג. (ז) (שם).]
(ח) קרישין ע"י (ט) [יערבין
מחצית] (י) גיל אחרין.
(יא) [מגילה טו.] ריש דמסר.

הנהגות הב"ח

(א) נש' ומעשיה קח נלל
תקרה ומעשיה לא קח נלל-
ועינת סיה נתקח ב' פעמים:
(ב) שם לא חני ויהא קחני
בביתא זה נותן שפחים
המחזיק זה נותן שפחים
ומחלה הסם חזי לאסטרופי:
(ג) שם ב' קיינא גסיתוא
וסתרי וכו' ב' סתמא:
(ד) שם יומא חז' שבעיה
לבתא קלל דחמר נלל ועינת
המחזיק נגדא נמקח: (ה) שם
ורמת קלל:

לעזי רש"י

קיברונ"ש, קורות (51).

מוסף רש"י

דרכה כדי לקבל ארץ.
ספסלה יזמה קציעות לגנות
עליה ננין (עשרות) של
המאורות חצי לכינה של
ג' טפחים. נמלא ארץ שם
ומחלה דוהק נשם.
שעירא. שם יאיש
רביאל ילם יונה אחר. תורה
כל מן דארי אומר
ממביח שמונאי קאניא
עבדא הוא. שם ושי הרים
הידים יעבד יאיש ומן
מחזיקין קורא ניו על פל
שם פתחול. ומסחלה חלי
נגות ישראלי נפיר. דמארים
הם לשיא טולם לעבדים
ואין לשי טולם עבדים
(מדרש יב).

בינו גרשום (המשך)

[illegible]

בית הכנסת הואיל ומתוקן
הוא וליכא למיחש: ולא
אמרן ולא לסתור עד דבני
אחרנא אלא דלא חזו
ביה תיוהא דעוג או סדק
אבל חזו ביה תיוהא סתר

לאלתר, ועיילה לסורייה להחם. כדי שיהיו הנשמים אחרונא. במא בן כוטא היכי ה תינוקת. רבית חשמונאי: